

Sygn. akt V CZ 71/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. B.

przeciwko K. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 listopada 2015 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 8 lipca 2015 r., sygn. akt I C 947/13,

**oddala zażalenie i przyznaje radcy prawnemu M.S.
prowadzącej Kancelarię Radcowską w O.**

ul. [...] od Skarbu Państwa - Sądu

Okręgowego w Opolu kwotę 900 (dziewięćset) złotych

powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem

pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu

w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu postanowieniem z dnia 8 lipca 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki J. B. od wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu z dnia 22 października 2014 r. jako niedopuszczalną.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca wniosła o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń niesatysfakcjonujących stron.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Celem przymusu adwokacko-radcowskiego, który obejmuje także wniesienie skargi kasacyjnej, jest zapewnienie temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia odpowiedniego poziomu merytorycznego. Sporządzenie skargi kasacyjnej osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepubl., z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 132/11, niepubl., z dnia 21 września 2011 r., I CZ 59/11, niepublikowane oraz z dnia 5 października 2010 r., IV CZ 67/12, niepubl.). Już zatem z tej przyczyny wydane orzeczenie jest trafne.

Należy zaznaczyć, że mimo wielości pism kierowanych samodzielnie przez skarżącą, w których kwestionuje zapadające w sprawie rozstrzygnięcia oraz mimo trudności w odczytaniu właściwych intencji skarżącej nie ulega wątpliwości, że pisemna skarga z dnia 22 stycznia 2015 r., którą Sąd Okręgowy potraktował jako skargę kasacyjną, nie może odnieść zamierzonego skutku także z innych powodów.

Zgodnie bowiem z art. 398¹ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących

postępowanie w sprawie. Postanowienie sądu drugiej instancji wydane w postępowaniu zażaleniowym, oddalające zażalenie powódki na postanowienie o odrzuceniu jej apelacji nie należy do żadnej z wymienionych kategorii, nie jest bowiem wyrokiem, ani nie rozstrzyga w przedmiocie odrzucenia pozwu, ani też nie dotyczy umorzenia postępowania. Tym bardziej w sytuacji, gdy skarżąca wnosi, jak w niniejszej sprawie, o „kasację” wyroku z dnia 15 października 2014 r., którym Sąd Rejonowy oddalił jej pozew, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Z przytoczonych względów, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.